

מנהל הכלא: „האסירים התמרדו כי ניתנה חנינה רק לעברייני הצווארון הלבן!“

האסירים הביטחוניים: „הסיבה למרד היא ריב פרטי בין אסיר יהודי לערבי!“

האסירים הפליליים: „מפני שהביטחוניים צהלו כשהקריאו את שמות החללים!“

באגף המרכזי כלואים 230 אסירים בסך הכל. מתוכם יש כ-120 אסירים פליליים יהודים. 110 הנותרים הם ערבים, כאשר מחציתם פליליים ומחציתם ביטחוניים. מרבית הביטחוניים שפוטם לתקופות מאסר ארוכות ביותר, בגין פעילותם במסגרת אירגונים פלסטיניים. מבין הפליליים נמציאים באגף אסירי-עולם ועבריינים מסוים רבים.

כאשר נודע למפקד הכלא על האולטימטום שהציבה קבוצת האסירים הפליליים,

דם ואש בכלא

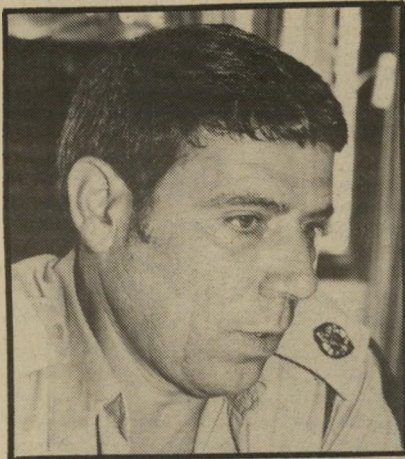
רץ שפך פה דם! אנחנו נעשה כ"אן שחיטה!" צעקו האסירים המשולהבים, שאחזו בידהם דוקרנים וסכיינים. הם כיוונו את כל-יזונם אל עבר הסוהרים.

כך הגיעה לשיאה מרידת האסירים, שפרצה לפני שבועיים באגף הכללי של בית-הסוהר המרכזי ברמלה. הסוהרים, ש'תוגברו באנשי היחידה המיוחדת לאבטחה ולמבצעים (אב"מ) של שירות בתי-הסוהר, פרצו לעבר המתפרעים. בראשם עמד

פליליים, כולם יהודים, לחצרי-הטיוולים של האגף הכללי. כל אחד מהם נשא עימו את כל ציודו האישי. בשעות היום ניתן לאסירים לטייל בחופשיות בחצר, כך שאיש לא מנע מהם את המעבר.

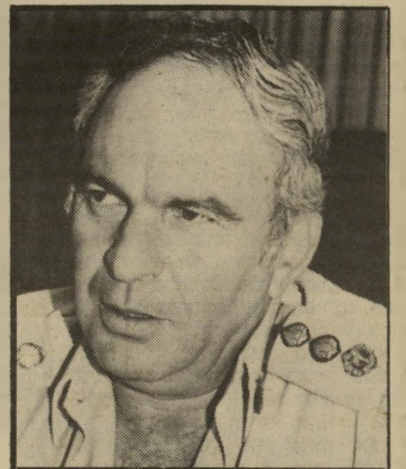
מועדון האסירים שבו, לטענת האסירים הפליליים, צהלו האסירים הביטחוניים ומחאו כפיים בעת שבטלוויזיה, הנר"אית על הקיר ממול, הוקראו שמות חללי מלחמת-הלבנון. בתמונה למעלה: אגף ה'

הקצין מיכאל דיון, קצין הביטחון של הכלא, טוען שהאסירים הביטחוניים משפיעים לטובה על השאר.

ירד לחצר האגף וניסה לשכנעם לחזור לתאיהם, תוך הבטחה שבקשתם תיבדק. המשא-ומתן נמשך במשך שבע שעות רצופות, אך ללא הועיל. האסירים נשארו בשלהם ולא היו מוכנים לשום פשרות. ואז, בשעה 11 בלילה, נתן פרי את ההוראה להחזירם בכוח לתאים.

האסירים המתמרדים הוחזקו סגורים בתאיהם במשך יממה שלמה, שבמהלכה המשיכו להתפרע. לצעוק ולקרוא קריאות גנאי ואיום לעבר הסוהרים והאסירים הביטחוניים כאחד. תוך כדי כך התלהטה האווירה

המפקד גונדר-מישנה דוד פרי, מנהל בית-הסוהר ה' מרכזי ברמלה, שהשתלט על המרידה.

מפקד-הכלא גונדר-מישנה דוד פרי. התיפתחה תיגרה אלימה, שבמהלכה הוחלפו מהלומות עזות בין שני הצדדים. לבסוף הצליחו הסוהרים להשתלט על המתקוממים באמצעות סילוני גז מדמיע. האסירים החנוקים והדומעים נגררו בכוח לעבר תאיהם. עשרה מביניהם הורדו לצינוק. למולם של כולם הסתבר שהיו פגיעות קלות בלבד בקרב האסירים הסוהרים כאחד.

באותו היום, בשעה 4 אחרי-הצהריים, ירדה קבוצה של 50 אסירים